

A boszorkánymulatságba keveredett ember

A boszorkányokról is édesanyámtól hallottam. Ezek esténként összegyülekeztek egy háznál. Az egyiknek vót egy legény fia, az elhatározta, hogy egyszer meglesi hova jár esténként az anyja. Lefeküdt és úgy tett, mintha aludna, de közbe figyelte, mit csinál az anyja. Az asszony elővett egy seprűt, a mestergerendárú, meg levett valamit, amibe zsír vót. Megkente vele a seprűt, a zsírt visszatette. Ráült a seprűre és elrepült.

Akkor felkelt a legény, kerített ő is egy seprűt, levette a zsírt a mestergerendárú, megkente a seprűt, ráült, és az anyja után repült. Akkorra már az asszonyok mind összegyűltek. Süttöttek, főztek, mulattak. Az anyja mingyá megismerte a fiát, oszt megkérdezte:

– Hát te hogy kerültél ide? Ugye megtaláltad a zsírt? Újj le valahova, oszt maradj csendbe.

A legény félrehúzódott, de mindent látott. Sütték a túróslepényt, őt is kínáták, de hogy ette-e belőle, nem tudom. Maj mikor má vége vót, mindenki fogta a seprűjét és mentek haza. A legény is ment, de a lepény nála vót. Mikor hazaért, földhöz vágta a lepényt, oszt tehenganaj lett belőle. Hát e vót a lepény.